

Publicerad 2015-03-17 00:03 av bastard

Envisheten personifierad

Från mellan väggarna skriker du åt mig

Hör dig krasa, försöka ta dig in.

Du tror jag är mjuk och lätt att tränga genom men
jag är pansar.

Det kan låta svagt när jag berättar att jag gråter

Kanske låter som att jag är rädd.

Men jag är inte alls rädd för att förlora dig.

Jag är bara rädd för att ha tråkigt.

Vi ser att du är hopplöst fångad i dig själv.

Att lögnerna och generaliseringarna har

blivit sanning i dig och att du

kämpar för att hålla dem verkliga.

Vi ser det och vi vill inte längre hjälpa dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren bastard med Poeter.se id #42858 innehar upphovsrätten